

Karate, krijgskunst, vechtsport of ?

Inleiding. Op de eerste plaats wil ik benadrukken dat ik geenszins de bedoeling heb om Budo, met name Karate en de Japanse benadering van Martial arts te bekritisieren. De opzet van dit artikel is om een aantal zaken kritisch te bekijken. Dit, omdat de beoefenaars van Karate vaak een verkeerd beeld hebben van hetgeen waar ze mee bezig zijn en dat Karate-leraren ook niet altijd weten wat ze doen en zaken doorgeven die niet zijn wat ze moeten zijn.

Ik beoefen Karate meer dan 50 jaar (1965) en Ryukyu Kobujutsu (Karatewapens) meer dan 40 jaar (1976). Beiden nog steeds met veel plezier.

Voor mij hebben de volgende principes grote waarde: Discipline, Etiquette en Zelfkritiek. Verder is Karate (indien correct beoefend) een "life time activity". Je kunt het een leven lang beoefenen vermits je techniek aanpast aan je leeftijd en je fysieke mogelijkheden.. De afgelopen 25-30 jaar heb ik veel onderzoek gedaan naar de achtergrond en de inhoud van Karate. Bij de achtergrond en inhoud van het Karate kwam ik grote tegenstellingen tegen tussen theoretische opvattingen en praktische uitvoering en toepassing.

Ook heb ik Renaissance en Mediëval Martial Arts bestudeerd. Een echte aanrader als aanvulling op je Budo-visie. De betere boeken en instructie geschriften uit die periode zijn wel geschreven door auteurs met slagveldervaring.

Dit artikel is niet volledig, het roept vraagtekens op. Het is bedoeld als aanzet tot kritische beschouwing van hetgeen men beoefent of waarin met onderricht geeft.

Auteur:

Wim van de Leur.

8^e dan Karate

7^e dan Ryukyu Kobujutsu

6^e dan Shinhanbo Jutsu

2^e dan Kyusho Jutsu

1^e dan Shindo Musoryu Jodo

Wat is Karate?

Meestal wordt Karate gezien als zelfverdediging of vechtsport. Eind jaren 50/ begin jaren 60 met de introductie van het Karate wereldwijd, werd het Karate omgeven met mystiek en bovennatuurlijke krachten, nu wordt het beoefend als sport voor alle leeftijden en op nog veel andere manieren waarover verderop in dit artikel.

Karate wordt internationaal ingedeeld onder "Martial Arts", in het Nederlands "krijgskunsten". Een duidelijke definitie van krijgskunsten is moeilijk te vinden. Krijgswetenschap en de leer van oorlogsvoering worden meestal onder deze noemer geschaard, terwijl bij de opvatting die wij voorstaan krijgskunst een individuele fysieke vaardigheid is waarbij een tegenstander/aanvaller wordt uitgeschakeld middels verdediging- en/of aanvalstechnieken. Dit kan ongewapend maar ook gewapend plaats vinden. Bij het gebruik van wapens worden slag-, steek- en andere handwapens gebruikt.

Verder is (of kan zijn) een Martial Art en "lifetime activity", dwz. Je kunt een leven lang met een Martial Art bezig blijven op een aan je leeftijd en fysieke mogelijkheden aangepast niveau.

Momenteel wordt in meeste Westerse landen, waaronder Nederland Karate ingedeeld onder de noemer: "vechtsporten". Dit is niet het Karate zoals het bedoeld is als "Martiale vaardigheid", maar als sport, competitieve vaardigheid, meetbare krachtmeting ontdaan van risicovolle technieken.

Geschiedenis van Karate.

Van oorsprong was Karate een gevechtssysteem op Okinawa. Het had zijn roots in diverse Chinese krijgskunsten die op Okinawa kwamen met wederzijdse handelsbetrekkingen en culturele beïnvloeding vanuit China.

Belangrijkste feiten in de historie van de ontwikkeling van het Karate:

In 1393 vestigde zich een Chinese groep genaamd “de zesendertig families” op Okinawa. Naast ambachtelijke vaardigheden kwamen hiermee ook de Chinese Martial Arts direct op Okinawa.

In 1507 vaardigde de Okinawa koning Sho Shin een wapenverbod uit.

Dit had een direct gevolg voor de ontwikkeling van ongewapend en gewapend vechten met niet militaire wapens door de lokale adel en hogere klassen. Het ongewapend vechten werd “Ti” genoemd wat later is veranderd door “Te” dit betekend handen.

Toen in 1609 de 270 jarige Japanse overheersing op Okinawa begon was dit de start van de uitgebreide ontwikkeling van het gewapende systeem. Sterk beïnvloed door de Jigenryu, het martiale systeem van de Japanse bezetters, ontstond het Kobudo . Het Okinawa Kobudo bestond uit diverse wapens als Bo, Sai, Tonfa Kama, Nunchaku, etc. Vooral Bo werd het meest beoefend. Er zijn meer 20 kata bekend en gekend. Het systeem bestond uit technieken die ook met zwaard en hellebaard (Naginata) uitgevoerd konden worden . De kleinere handwapens zoals Sai, Tonfa, Kama en Nunchaku kwamen uit Chinese systemen. De Jigenryu was een zgn. Ryuha, een compleet martiaal systeem. (In een Japanse Ryuha stond het zwaardvechten centraal, gevolgd door: (afhankelijk van het systeem) hellebaard, speer, boogschieten, ongewapend vechten etc.)

Veel zonen van Okinawa notabelen gingen naar Japan om hun opvoeding te voltooien. Maar velen gingen ook naar Japan om zich in Martial Arts te bekwamen. Zo is bekend van “Bushi” Matsumura, een van de grondleggers van het huidige Okinawa Karate dat hij zowel in Jujian (China) als Japan getraind heeft. In Japan ontving hij de Menkyo Kaiden (Ieraarsbevoegdheid) in het Jigenryu Kenjutsu. Leerlingen van Matsumura waren oa. Anko Azato, Anko Itosu, Ginchin Funakoshi, Kentsu Yabu en Choku Kyan.

Eind 1700 begin 1800 vertoonde een Chinees genaamd Kusanku een eerste publieke demonstratie “Te” op Okinawa. Van openbare Karate (of “Te” activiteiten) was voor deze demonstratie niets bekend. Beoefening van “Te” of “Tote” Okinawa Handen of nu Karate was nog niet in de openbaarheid gebracht. Dit gebeurde pas na 1879.

Na 1879 werd Karate op Okinawa individueel getraind bij een leraar. Deze gaf les aan een of twee leerlingen per keer. Bij deze individuele begeleiding kreeg je volledige aandacht en werd aangepast nieuwe stof gegeven.

Als hij vond dat je voldoende bij hem had geleerd, stuurde hij je door naar een collega leraar waar je je verder kon bekwamen in het ongewapende gevecht of met wapens. De trainingen bestonden hoofdzakelijk uit kata met bunkai (explicatietraining).

Rond 1900 constateerde een Japanse legerarts een buitengewoon goede fysieke conditie bij diverse Okinawa Jongeren. Nader onderzoek leerde dat dit kwam door “Te” beoefening.

In 1901 werd Karate geïntroduceerd als lichamelijke opvoeding op de Shuri Elementary school. Hiervoor had vooral Anko Itosu (1832-1916) zich sterk gemaakt. Hij had speciaal hiervoor eenvoudige kata's ontworpen de zgn “pinans”. (Later werd deze naam (en ook de volgorde) veranderd door Funakoshi; hij veranderde de naam pinan naar heian en hij wisselde het eerste met het tweede pinan).

In 1921 zag de Japanse kroonprins die door Okinawa tourde een “te”demonstratie. Hij was hiervan danig onder de indruk en schreef een rapport voor de Japanse Regering met als gevolg dat het Japanse Ministerie van onderwijs een Okinawa expert uitnodigde om naar Japan te komen.

Dit werd Funakoshi Ginchin (1869-1957) die al in 1917 een demo had gegeven in Kyoto voor leden van de Butokukai en regeringsfunctionarissen om deze kennis te laten maken met “te”.

In Japan werd na de introductie door Funakoshi het Karate verder aangepast. In 1922 werd het eerste boek van Funakoshi uitgegeven nl. Ryukyu Kempo. Hierin beschreef hij het de originele Karate. De technieken werden niet benoemd maar omschreven. In zijn tweede boek Karate-do Kyohan werden de technieken benoemd. Iedere techniek werd van een naam voorzien.

Funakoshi gaf er de voorkeur aan zijn demo's en lezingen te houden voor intellectuelen, omdat hij vond dat dezen, advocaten en artiesten vaak een fysieke achterstand hadden die versterkt kon worden door Karate-beoefening. Funakoshi gaf hiervoor een aangepast programma van zelfverdediging en fitness bevordering wat sterk afweek van zijn oorspronkelijke "shuri" Karate. In 1924 voegde de Keio University in Tokyo als eerste Karate in zijn programma lichamelijke opvoeding. Diverse Universiteiten volgden dit voorbeeld. In de loop der jaren werd het Karate meer geüniformeerd, eea. naar het voorbeeld van Judo en Kendo. Er werd een gradatiesysteem in aangebracht met kyu en dangraden. Ook werd mede onder invloed van de Dai Nippon Butokai (Het Japanse overheidsbureau voor krijgskunsten en vechtsporten) een wedstrijdelement ingevoerd zoals bij Kendo en judo. Het opkomend militarisme omarmde het systeem en paste trainingmethoden aan.

Mabuni Kenwa kwam met een andere stijl. Hij had dezelfde achtergrond als Funakoshi (ze hadden samen getraind bij Itosu) maar ging later trainen bij Higaonna. Hij noemde zijn stijl Shito Karate-Do. Chojun Miyagi, een leerling van Higaonna kwam met een Karate-stijl die hij Goju Karate-Do noemde. De laatste leerling van Miyagi was Yamaguchi die een geheel eigen Japans Goju systeem ontwierp. In 1936 kreeg Funakoshi zijn eerste centrale dojo in Tokyo die Shotokan werd genoemd. Shoto was de bijnaam van Funakoshi en kan betekent hal.

Funakoshi's zoon Yoshitaka vormde later de Shotokai, wat de Nippon Karate Kyokai zou worden, de latere JKA. Hij gaf de aanzet tot de opzet van een "sport" Karate wat later door Nakayama zou worden doorontwikkeld.

Na de oorlog werden Martial Arts door de geallieerden verboden, met uitzondering van onder andere Karate. Dit "Chineesachtige Boksen" werd door hen gezien als een goed systeem voor lichamelijke opvoeding.

In de jaren 50/60 werden "Te" technieken, tactieken en trainingmethoden van de diverse stijlen verder geformaliseerd en de sportvorm werd verder ontwikkeld met de eerste Nationale Karate wedstrijden in 1957. In deze periode werden ook typisch Japanse stijlen ontwikkeld.

Wado Karate-do door Otsuka, Kyokushinkai door Oyama en Kenshin Ryu door Hayashi, dit laatste was een stijl met Shito Karate en Kobudo (wapens als Bo,Sai Tonfa etc.) Het BuJutsu systeem van Motokatasu Inoue heeft naast Karate-jutsu ook Ryukyu Kobujutsu (Okinawa wapens) in zijn curriculum.

De link van Okinawa Martial Arts met Boeddhistische religie of filosofie met name Zen, is een Japanse uitvinding van de laatste jaren en heeft totaal niets te maken met het oorspronkelijke Karate van Okinawa.

Het Japanse Karate heeft ook bepaalde karakteristieken van het klassieke Bushido, de samoeraicode betreffende spirit en ethiek overgenomen.

Draeger heeft het in zijn boek Modern Bujutsu & Budo uit de jaren 70 over meer dan 70 Karate-Do systemen en 30 of keer Karate Jutsu stijlen in Japan. Dit zijn er alleen nog maar meer geworden gezien alle opsplitsingen in de laatste jaren. Draeger heeft het over sektes als hij het heeft over Karate-Do. Het doel is niet het aanleren van zelfverdediging maar het doorgeven en kopiëren van een systeem, in dit geval met zelfverdedigingstechnieken maar kan ook met iedere -Do vorm zoals Cha-Do (ceremonieel theezetten), Origami-Do (papier vouwen) etc.

In Japan werd Okinawa Karate beschouwd als een civiele, burgerlijke discipline. Dit in tegenstelling tot de Samoerai en Bushi achtergrond van de meeste Japanse krijgskunsten.

Tegenwoordig werken veel (de meeste) Japanse en Okinawa Karate organisaties samen, mede omdat in 2020 in Tokyo Karate voor de eerste maal Olympische demonstratiesport wordt.

Soorten Karate.

Quote 1 Bruce Lee: er zijn twee soorten Kung Fu, een voor het theater en een voor op straat.

Quote 2 Motokatsu Inoue (mijn Japanse Bujutsu leraar): er zijn drie soorten Karate: Karate-do, Karate-jutsu en Karate-sport.

Bovenstaande quotes geven aan dat er in de Martiale wereld een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende manieren van beoefening en uitvoering van Karate.

Bruce Lee gaf aan dat het Kung Fu wat hij gebruikte in de film de show versie was met hoge amusementswaarde. Datgeen wat mensen graag zagen aan spectaculaire technieken en duidelijke bewegingen, terwijl in zijn gevechtssysteem Jeet Kune Do heel andere technieken werden gebruikt. Na een grondige studie van diverse krijgskunsten onder het motto: "behoud het goede en laat al het overbodige achterwege" liet hij alles vallen wat niet met effectiviteit te maken had. Zo heeft hij een eclectisch systeem gemaakt wat als voornaamste kenmerk had: "effectiviteit".

Motokatsu Inoue gaf aan dat alleen Karate-Jutsu gevechtswaarde had. Karate-do was een Japans systeem dat werkte met (beperkte) Karatetechnieken en Karate-sport had niets met Karate als Martial Art te maken.

Karate Jutsu. Karate Jutsu is de kunst van het uitschakelen van de tegenstander(s). Dit middels Karate technieken als: stoten, slaan schoppen ed. maar ook met worpen, klemmen, verwurging, gebruik van kyusho jutsu (de negatieve werking met accupunctuurpunten) etc.

Wedstrijd Karate. Bij wedstrijd karate hebben we te maken met een soort gevechtsvorm met een tegenstander. Het is hier een "soort" gevechtsvorm omdat alle effectieve (dwz. gevaarlijke) technieken verboden zijn en er (nagenoeg) geen contact mag worden gemaakt. Verder hebben we ook Kata wedstrijden individueel en in team verband (met 3-en). Hier worden de Kata op uiterlijke kwaliteiten beoordeeld. (het mooist, strakst, atletisch, ritme, correcte vorm, etc.) Tegenwoordig wordt er ook bunkai (=uitleg) van het Kata gedemonstreerd. Maar dit is veelal uitleg met "theater-technieken", spectaculair gemaakt voor een groot publiek, en niet direct geschikt voor praktische toepassing.

Karate-do.

Citaat, uit "Japan" door K.G. van Wolferen.

"Aan het begin van zijn geschreven geschiedenis in de zesde eeuw, toen het nog een primitieve, schriftloze stammensamenleving was, kwam Japan in contact met het grootse China van de T'ang-dynasty, in die tijd de hoogst ontwikkelde beschaving ter wereld. Door cultuurvormen met een zelden of nooit eerder geëvenaarde grondigheid over te nemen, ontstond een houding tegenover zelfverbetering die tot op de dag van vandaag is doorgegeven.

Kenmerkend voor deze houding is de gedachte dat er een 'volmaakte' manier is om dingen te doen. Bij het aanleren van vaardigheden- vooral met betrekking tot Japanse muziek, de traditionele toneelkunst, of judo, aikido, Karate-do en kendo- ligt de nadruk op werktuiglijke, eindeloze, gedachteloze herhaling van wat de leraar doet. Meesterschap wordt bereikt door het opruimen van obstakels tussen de eigen persoonlijkheid en het volmaakte voorbeeld belichaamd door de leraar. Verder:

Volgens de Japanse didactische methoden heeft elke bekwaamheid of kunst een dwingend en voorbeschikt karakter, dat onderwerping eist. Er is geen plaats voor eigenzinnige variaties om tegemoet te komen aan de individuele behendigheid of smaak van de uitvoerder".

Bovenstaand citaat komt volledig tot uiting in de wijze van Japans Karate onderricht geven.

Waar in het Westen het accent ligt op individuele ontplooiing zien we in de Japanse benadering het imiteren van de leraar die iets voor doet wat door iedereen exact eender moet worden uitgevoerd, vaak ook nog inclusief de verplaatsingen. Of je nu groot of klein bent, of je partner groter of kleiner is, de uitvoering is eender. Grote nadruk wordt gelegd op de uitvoering van de technieken. De uitvoering wordt een doel op zich. Ditzelfde komt terug bij de uitvoering van Kata: alles wordt

uniform. De uniformiteit is een doel op zich geworden. Ook de precisie met betrekking tot plaatsing is niet belangrijk. Er wordt gewerkt op 3 basis niveaus: jodan, chudan en gedan, meestal zonder verdere nauwkeurigheid. Het accent ligt niet op het effect van de oefening maar op de correcte uitvoering. Vanzelfsprekend heeft een dergelijke benadering niets te maken met "Martial Arts". Verder worden veel Karate stijlen uiterst sektarisch beoefend.

Het moderne Karate.

Het Karate werd verder gestandaardiseerd en er ontstonden diverse stijlen. Deze stijlen werden ontwikkeld door leerlingen van Funakoshi maar ook geïmporteerd uit Okinawa. Zo ontstond een groot diversiteit aan kleine nuanceverschillen in standen, technieken en opvattingen, alles bedekt met het "Do" principe. Een (nieuwe) grondlegger die een stijl vastlegde die door de volgende generaties exact gevolgd en gekopieerd moest worden. Tegenwoordig zijn er na de dood van de diverse grondleggers door hun leerlingen weer talloze nieuwe organisaties ontstaan (veelal ook om commerciële redenen), allemaal met eigen graduaties en trainingsprogramma's.

Dus buiten het feit dat we nu opgescheept zitten met tientallen verschillende stijlen van Karate, zijn deze stijlen vaak ook nog onderling gesplitst in vele sub- stijlen. Dit alles wordt fanatiek in stand gehouden met benamingen als: origineel, traditioneel, met nieuwe tot dan toe geheim gehouden toevoegingen etc. Verder wordt er in het Japanse Karate veel gebruik gemaakt van Zen Boedhistische terminologie en geestes-houdingen, bijv. fudoshin, satori etc. terwijl het uiteindelijke doel blijft; het tot in lengte van dagen beoefenen van basale trainingvormen en basis kata, terwijl er een wereld aan mogelijkheden achter deze benadering ligt.

Bij het Kihon (basics) bijvoorbeeld worden bij do- disciplines vaak extreem aandacht aan standen en houdingen gegeven. Alles wordt benoemd, tot in het absurde. Dit om de stijlopvattingen van de grondlegger kopiëren. Bij zelfverdediging heb je drie basisstanden: voorwaartse -, achterwaartse- en natuurlijke stand met balans in het midden. In plaats van het accent te leggen op de effectiviteit van het systeem ligt de nadruk op de verschijningsvorm. Toen de benoeming van de technieken in plaats kwam van de omschrijving, was dit het begin van de teloorgang van de essentie van Karate. De betekenis van de technieken werd bepaald door de benaming.

Dan komen we op de wijze van beoefening (of van onderricht geven).

Het eerste onderscheid in de opvatting wat Karate is en hoe het beoefend moet worden is de uitvoering ervan op Okinawa en in Japan. Op Okinawa ligt het accent op **WAAROM** , wat kun je ermee, en in Japan op **HOE** moet het uitgevoerd worden.

We kunnen Karate beoefenen als:

- wedstrijdsport
 - kumite
 - kata
- zelfverdediging
 - algemeen in de dojo
 - speciale beroeps/doel-
groepen
 - verplegend personeel
 - politie ed. gewone agenten
 - politie arrestatie teams ed.
 - bewakingsdiensten
 - special forces
 - etc.
 - assertiviteit training jongens
 - assertiviteit training meisjes
- conditietraining
- fitness / recreatiesport. (ik vind het leuk/ fijn om te doen)
- examentraining (om zwarte band te halen etc.)
- stijl training (Wado, Goju, Shotokan, Shito etc.)

- mindfulness
- status
- fysieke redenen, motorische ontwikkeling ed.
- psychische/mentale redenen, zelfrealisatie, mentale weerbaarheid, assertiviteit etc.
- pedagogische redenen, discipline bijbrengen, zelfvertrouwen, etc.
- lifetime activity.
- menvormen van het bovenstaande. etc.

Opbouw Karate training.

De klassieke opbouw van een Karateles bestaat uit:

- Kihon** (basics)-dachi waza - standen, standen zijn momentopnames van houdingen tijdens een gevecht. In het Japanse Karate wordt ieder mogelijke houding en positie benoemd en getraind.
- uke waza - weringen
 - tsuki/uchi waza - stoot/slagtechnieken
 - geri waza - schop technieken
 - renraku waza - combinatie vormen.

Kata. Vaste vormen, ontworpen door voormalige grootmeesters, bestaand uit series van verdedigingen en tegenaanval. Veelal gezien als de encyclopedie van Karate.

Kumite. Partneroefeningen van aanval -wering tegenaanval. Het aanleren van (vrij) vechten. Het aanleren van wedstrijdkarate. Het trainen van betekenis van technieken uit kata.

Diversen.

- spelvormen
- karatewapens (kobudo)
- reactietraining
- conditietraining
- krachttraining
- coördinatie training
- lenigheidsoefeningen, stretching
- contacttraining, makiwara, schopkussens, bokszak ed..
- etc.

Bovenstaande elementen zijn tezamen de bouwstenen van het Karate. Het is belangrijk om te weten dat mensen nagenoeg altijd aan Karate beginnen om zelfverdediging te leren. Om Karate te beoefenen of om les te geven in zelfverdediging moeten bovenstaande elementen tot doel hebben het Karate van de beoefenaar effectief te verbeteren. Als een onderdeel tot doel wordt verheven, ben je niet meer met Martial Art bezig.

Systemen veranderen doordat ze aangepast worden, mooier gemaakt of er spectaculairder moeten uitzien. Bij Kata's, zeker nu er wedstrijden mee gehouden worden, worden technieken aangepast en mooier gemaakt.

Literatuur over Karate/Budo:

Ancient Okinawa Matial Arts door PatrickMcCarthy, uitg. Tutle publishing USA.

Bubishi, the bible of Karate door Patrick McCarthy, uitg. Tutle Comp. Japan.

Zen Kobudo door Mark Bishop, uitg. Tutle Comp. USA en Japan.

de Essentie van Karate door Mark Bishop, uitg. Kosmos Utrecht.

Japan door K.G. van Wolferen, uitg. Balans. (De wereldwijde bestseller over Japan)

Modern Bujutsu & Budo door Don.F. Draeger, uitg. Weatherhill New York & Tokyo.

In een vervolgartikel wordt aandacht besteed aan het geven of trainen van Kata en Bunkai van Kata.

Bijlage 1 en 2 verklaring en verschil tussen Sport, Do en Jutsu door Motokatsu Inoue
Bijlage 1

武術 = 体育 = 競技 ニツイテ.
MEANING OF BUJUTSU
 RYUKYU KOBUJUTSU HOZON SHINKO KAI
 THE SOCIETY FOR THE PROMOTION AND PRESERVATION OF RYUKYU CLASSICAL MARTIAL ARTS
 琉球古武術保存振興会

Main Dojo
Yokosuna
Shimizu-Shi
Shizuoka-Ken
Japan

Head Master
Motokatsu Inoue

ヲ知ルコト
←

ミツノ 南係 ト ミツノ 定義	RELATION OF EACH 3 AND FUNDAMENTAL } OF EACH 3 DEFINITION
-----------------------------	--

→ MUST KNOW

〒424 総本部
清水市横砂 静岡県
電話 0543(66)0002

井上元壽

AND DO NOT GET THEM CONFUSED
 ⇒ フラ・ソラヲ混同シハケナシ.

① 体 育 (体力作リ MAKE BODY STRONGER)
 PHYSICAL TRAINING

体操 EXERCISES

○
RELATION

○
RELATION

② 武 術
 BUJUTSU
 (ACTUAL 実戦)
 FIGHTING
 (SEVERE. STRICT)
 (精神作リ MAKE MIND SPIRIT)
 謙虚心作リ MODEST HUMBLE

RELATION
X

競 技 ③
 CONTEST
 (GAME 遊戯)
 (ENJOYMENT 楽しむ)
 (勝負ヲ決メテ決シ)
 DECIDE VICTORY AND DEFEAT

YUISHINKAI YUISHINKAN INOUE KARATE DOJO
 唯心会唯心館井上空手道場

KARA TE JU TSU
空手術

RYUKYU KOBUJUTSU HOZON SHINKO KAI
THE SOCIETY FOR THE PROMOTION AND PRESERVATION OF RYUKYU CLASSICAL MARTIAL ARTS

Main Dojo
Yokosuna
Shimizu-Shi
Shizuoka-Ken
Japan
Head Master
Motokatsu Inoue

琉球古武術保存振興会
ACTUAL FIGHTING
BUJUTSU
武術面 ← 比較 → 競技面
A COMPARISON
GAME CONTEST

〒424 静岡県
清水市横砂
電話 0543(66)0002

ALIVE OR DEATH		VICTORY OR DEFEAT	JUDGMENT	
死	生	勝負	判	定
ル-ル無 NO RULES	無次回 NO NEXT TIME	⑧	NO 1	
必要急所 AIM AT VITAL POINTS	対多数 IS NOT ONE AGAINST ONE	⑨	" 2	
必要当身力 NEED STRENGTH POWER	有武器 ALWAYS AGAINST WEAPONS	⑩	" 3	
易所 月暗	常残心 ALWAYS ZANSHIN	⑪	" 4	OPPOSITE SIDE 反対面
時間無制限 NO TIME LIMIT	無制限年令 NO LIMIT TO AGE	⑫	" 5	
禁手 PROHIBITED TECHNIQUES	不要審判 JUDGE IS NOT NECESSARY	⑬	" 6	
常整体 SHOULD ALWAYS BE READY	要厳しさ NEED TO BE SEVERE AND STRICT	⑭	" 7	
本の錬磨は無限に 珠を自然技	NATURAL TECHNIQUES THAT APPEAR INFINITELY FROM HARD TRAINING OF BASICS	⑮	" 8	THIS SIDE TECHNIQUE ARE RESTRICTED BY RULES
数年ね	NEED MANY YEARS WHOLE LIFE	⑯	" 9	Do NOT NEED A LONG TIME
全七	THIS IS THE TRUE WAY OF KARATE	⑰	" 10	IT IS ONE PART OF KARATE